

tradícióként ezeket az intenciókat és ezt a lelki irányzatot és emlékezzünk mindig arra, hogy az impulzus adója Baumgarten Nándor volt.

Meszlény Artur hatvanéves. Meszlény Artur hatvanadik születésnapja alkalmából barátai és tisztelői november 28-án vacsorára gyűltek össze a Hungária-szállóban. A vacsorát követő felköszöntők sorát az összehívók nevében Beck Salamon nyitotta meg, majd Kolosváry Bálint professzor tartotta meg nagyhatású ünnepi beszédét. Kiss Albert professzor a szegedi egyetem, Grünhut Ármin a budapesti ügyvédi kamara, Bányász Jenő és Dembitz Gyula az Iparjogvédelmi Egyesület nevében köszöntötték a jubilánst, majd legvégül Meszlény Artur válaszolt az üdvözlő beszédekre, megkapó közvetlenséggel vázolta azokat a tényezőket, amelyek az ő pályájának az irányát megszabták. Az évforduló maradandó megünneplésére fog szolgálni az az emlékkönyv, amelynek programját a vacsora rendezősége a résztvevőkkel ismertette és amelyben a mai magyar civilisztikus irodalom majdnem minden aktív munkása egy-egy dolgozatával fejezi ki tiszteletét és nagyrabecsülését a jubiláns iránt. A Polgári Jog, amely Meszlényben alapítóját, hosszú ideig főszerkesztőjét, majd szerkesztőbizottságának tagját tiszteli, örömmel kér részt magának az ünneplésből. Meszlény nagyot alkotott a gyakorlat és elmélet terén egyaránt. Mint bíró, utóljára a budapesti kir. ítélőtáblánál működött; mint kodifikátornak a nevéhez fűződik az 1916. évi kényszeregyességi rendelet megalkotása; gyakorlati tevékenységét ügyvédi és a kolozsvári, majd pedig a szegedi egyetemen teljesített tanári működése egészíti ki. Éppen ilyen sokirányú, változatos és átfogó Meszlény elméleti munkássága is. Kiindulva az ortodox magánjogból (Mutató Zsögöd Fejezeteihez, Országbírói értekezéslet és osztrák polgári törvénykönyv), érdeklődése csakhamar a magánjog és a társadalomtudományok határkérdései felé fordul (A svájci polgári törvénykönyvről. Magánjog-politikai tanulmányok. Svájcban német nyelven jelenik meg a vagyonról írt dolgozata, amelyben a modern dogmatika egy centrális kérdésért taglalja egészen eredeti szempontok felvetésével, nem egy helyen érintve ugyanazokat a témákat, amelyekhez Szász-Schwarz „A jogi személy magyarázata”-ban más kiinduló pontokból jut el. Majd a személyiségi jogok problémája foglalkoztatja, ahonnan már csak egy lépést kellett megtennie, hogy az immateriális jogokhoz eljusson, amelynek körében különösen versenyjogi kommentárja és dolgozatai emelkednek ki. De éppily kiválóak a maguk nemében Meszlény kétkötetes perjogi kézikönyve, valamint a kényszeregyességi jogról írt, immár négy kiadást megért műve, amely ennek a jogágnak standard work-je. Alig van azonban a

civilisztikának oly területe, amelyhez Meszlény a maga nagy anyagismeretével, elegáns stílusával, magasrendű szempontjainak alkalmazásával hozzá ne szólott volna. A Polgári Jog egyaránt kívánja a jubilánsnak és a magyar jogtudománynak, hogy Meszlény Artur mennél tovább folytassa ezt az ő közhasznú munkáját saját maga örömeire és valamennyiünk gyönyörűségére.

A Magyar Jogász Egylet közgyűlése. December 14-én tartotta a Jogász Egylet az évi közgyűlését a szokásos ünnepi kezek között. Oszwald István elnöki megnyitója után dr. Ruhmann Emil kúriai bíró, a Jogász Egylet ügyvezető titkára terjesztette be az évi jelentést. A közgyűlés a tisztikart is kiegészítette; a Baumgarten Nándor halálával megüresedett alelnöki tisztségre a közgyűlés Nyulászi Jánost, lapunk főszerkesztőjét és Ruhmann Emil visszalépése folytán, ügyvezető titkárnak vitéz Szentkuthy István kúriai elnöki tanácsost választotta meg. A közgyűlésen dr. Magyary Zoltán egyetemi tanár tartott előadást: „Az államtudomány újabb problémái” címen.

JOGIRODALOM.

Polner Ödön emlékkönyv. Érdemes színész jubileumán a legkisebb szerepet is országos nevű művész játssza.

Polner Ödön hetvenedik születésnapjára a Ferenc József tudományegyetem „Acta” sorozatában kétkötetes emlékkönyv jelent meg — rajta szerző gyanánt „írták — kartársai”. Egyetemi tanárok, Polner Ödönnek a jogtudomány és a nevelés munkájában kartársaitól származik benne minden írás. Olyan „tisztí-század”, amelyben minden résztvevő magas „sarzsi” viselője.

Huszonegy értekezés kapott helyet a két kötetben; ebből kettő Polner Ödön személyével foglalkozik, hat adalék a civilis jog területére esik. Az első és utolsó értekezés Polner személyének szól. Buza László nyitja meg a tanulmányok sorát „Polner Ödön a tudós”-ról írott értekezésével, Kiss Albert rekeszti be „Polner Ödön a tanár”-ról szóló megemlékezésével.

Buza László hű tükörképét adja Polner Ödön tudományos jelentőségének, a magyar közjogi tudomány Polner Ödön fellépése előtti állapotának és Polner irodalmi munkásságának. Mint Polner Ödönnek a fiatal magántanárnak egykori hallgatója, a magam jogászkori emlékein látom igazolva Buza Lászlónak nemes hangú — az alkalom csábításának ellenállóan minden tömjenező túlzástól ment — értékelő megállapításait. A jogászi elemzés valójában Polner Ödönnek nyert teret közjogi irodalmunkban. Azok a részletkérdések, amelyekkel Polner foglalko-